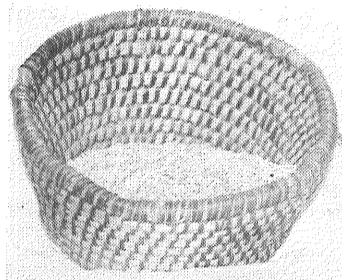

NOVADNIEKS

CETURTDIEN,
1990. gada 5. aprīlī

Preiļu rajona laikraksts

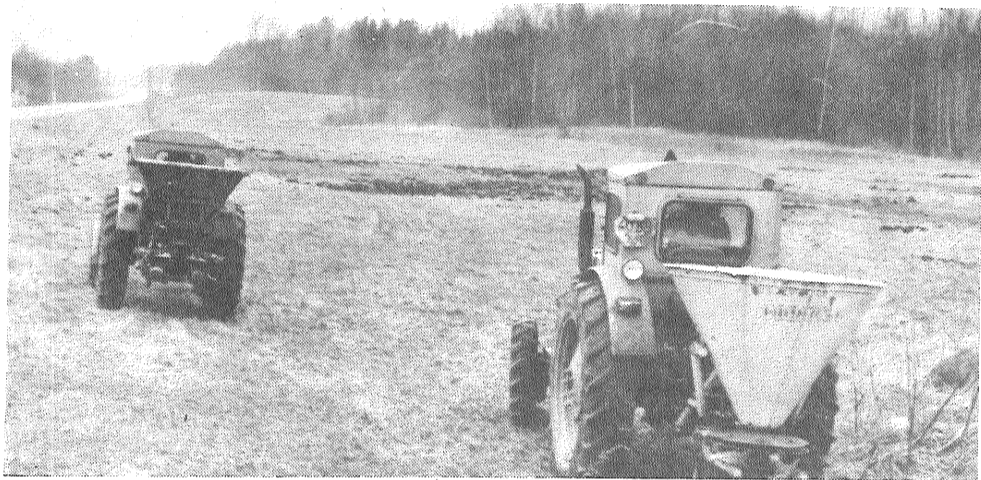
Nr. 41 (6045)
Maksa 3 kop.

Jau divas nedēļas, kopš kolhozā «Gailīši» uzsākti lauku darbi. Pirmais, pie kā šeit ķērās, bija ziemāju virsmēšošana. Tagad jau visi 200 hektāri saņēmuši barojošo piedevu. Kārta ganībām. Šonedēļ paredzēts pabeigt arī ganību virsmēšošana.

Kolhozā uzsākuši augsnes kultivēšanu, ecē ganības. Nav aiz Raiņiem arī pavasara sēja.

ATTELOS: virsmēšošanas posma mehanizatori — Valerjans Stass, Anatolijs Uliņāns, Pēteris Babris, Kuzma Sergejevs; «RUMi» aizlīgo pāri ganībām.

J. SILICKA foto

Latvijas KP Preiļu rajona organizācijas XXIII konferences rezolūcija

Latvijas KP Preiļu rajona organizācijas XXIII konference:

1) uzskata, ka Latvijas Komunistiskajai partijai jābūt par patstāvīgu sabiedriski politisku organizāciju, kura iestājas par demokrātiskā sociālisma uzcelšanu un kurai ir sava Programma un savi Statūti.

Latvijas Komunistiskā partija ir Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas politiskās sistēmas sastāvdaļa un tai jāizstāv visas republikas tautas interešu prioritāte nevis atsevišķu politisko partiju un sabiedriski politisko organizāciju intereses.

2) atbalsta tādu nacionālo politiku, kas atbilst visu republikā dzīvojošo tautu interesēm, latviešu nācijas pašnoteikšanās tiesības un ie-

stājas par to, lai tiktu izstrādāta zinātniski pamatota ekonomiskā un nacionālā politika, kas atbilst visu republikas iedzīvotāju interesēm;

3) uzskata, ka tagad, kad republikas partijas organizācija let uz savu XXV kongresu, komunistu aiziešana no partijas, aicinājums partijas pirmorganizācijām pašlikvidēties neveicina LKP demokrātisko spēku vienotību, bet gan sēj tās rindās domstarpības;

4) republikas politiskajā dzīvē izveidojoties daudzpartiju sistēmai, Latvijas Komunistiskās partijas vieta un loma būs atkarīga no katra komunistu, katras partijas pirmorganizācijas nostājas un rīcības.

(Rezolūcija pieņemta 1990. gada 31. martā)

APBALVOJUMS MĀTEI

Latvijas PSR Augstākās Padomes kolhoznieci **ANASTASIJU PRIKULI** Prezidijs apbalvojis Preiļu rajona ar pirmās pakāpes «Mātes medaju».

PSRS PREZIDENTAM M. GORBAČOVAM,
PSRS PREZIDENTA PADOMES LOCEKĻIEM,
LIETUVAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS
PIRMAJAM SEKRETĀRAM A. BRAZAUSKAM

Ar nelzprātī un sarūginošumu uzņemam augstākās likumdošanas varas un PSRS Augstākās Padomes Prezidijs atļeksmi pret Lietuvas valstiskās suverenitātes atjaunošanu. Tagadējā valsts vadība, kura pasaules sabiedriskajā domā veidoja priekšstatu par brīvību un demokrātiju Padomju Savienībā, tagad atļaujas nepamatoši izmantot regulāro armiju, lai izdarītu psiholoģisku un fizisku spiedienu uz brīvību mīlošo lietuviešu tautu.

Mēs aicinām PSRS vadību izbeigt provokācijas, izmantojot Bruņotos spēkus suverēnajā Lietuvas Republikā. Mēs aicinām sākt godīgas un konstruktīvas sarunas ar Lietuvu, kā arī citu Baltijas republiku oficiālajiem pārstāvjiem.

(Par šo telegrammu LKP Preiļu rajona organizācijas XXIII konferencē no 355 delegātiem nobalsoja 199 delegāti)

MASKAVA, KREMLIS, PSRS PREZIDENTAM GORBAČOVAM,
VILNA, LIETUVAS REPUBLIKAS
AUGSTĀKĀS PADOMES PRIEKŠSEDETAJAM
LANDSBERĢA KUNGAM

Satraukti par notikumiem Lietuvā, mēs aicinām Jūs ar cieņu izturēties pret lietuviešu tautas centieniem pēc pašnoteikšanās. Lietuvas tautas ievēlētās Augstākās Padomes lēmumus par Lietuvas suverēnās republikas atjaunošanu nedrīkst apstrīdēt, izmantojot politisko, ekonomisko un militāro spiedienu, provokācijas un šantāžu.

Ierosinām pārskatīt PSRS Tautas deputātu trešā kongresa nepamatoto lēmumu, kas noraida Lietuvas suverenitāti, un uzsākt līdztiesīgas sarunas ar Baltijas republiku valsts varas vadību.

Aicinājums pieņemt Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības darba kolektīva padomes paplašinātajā sēdē 1990. gada 27. martā.

Direktors Sedvalds

Darba kolektīva padomes priekšsēdētājs Pastars

PĀRSKATS

par pienu izslaukumiem

Saimniecība	Izslaukta no 100 s. mēra III dekadē (kg)	+ - - - - - - - - - -	+ - - - - - - - - - -
		1989. g. (lit)	1989. g. (lit)
«Sarkanais Oktobris»	14,5	+1	-0,1
«Sarkanā ausma»	12,8	+0,7	+0,5
Kirova	11,1	+0,9	+0,5
«Zelta vārpa»	10,5	+0,4	+0,4
«Smelteri»	10,5	-0,4	+0,5
«Dubna»	10	+2,7	+0,2
«Jersika»	10	-1,1	+0,3
Leņina	9,9	-0,6	+0,2
«Galēni»	9,6	-0,4	+0,2
«Dzintars»	9,4	+0,8	+0,1
«Gailīši»	9,1	-	+0,7
«Nākotne»	9,1	-0,3	+0,2
«Rušona»	9,1	-0,6	+0,5
«Rožupe»	8,9	-0,1	+0,7
«Ezeriems»	8,6	+0,6	+0,6
«Silukalns»	8,5	+0,7	-0,1
Aglonas p. s.	8,4	+0,2	+0,1
Raiņa	8,3	-0,8	+0,2
K. Marksa	8,2	+0,8	+0,4
«Vanagi»	8,1	-	+0,8
«Vārkava»	8,1	-	+0,4
«Silajāni»	7,9	+0,8	+0,5
Rudzātu p. s.	7,7	+0,3	+0,2
RAJONĀ	9,8	+0,2	+0,3

Pārskats

par sēkļu kvalitāti rajona saimniecībās (pēc sēkļu inspekcijas ziņām) uz 1990. gada 1. aprīli

Saimniecība	Vasarāru sraudaugi kaudzāņu procentos no valstz.	Izraudzītie zāliņi no valstz.
Jersika	229	80
«Smelteri»	201	124
«Sark. ausma»	192	129
«Sark. Oktobris»	181	177
«Ezeriems»	150	27
K. Marksa	146	108
«Nākotne»	146	153
«Dzintars»	143	88
Kirova	138	95
«Vārkava»	134	45
«Silajāni»	128	111
«Galēni»	115	93
Leņina	113	74
Raiņa	112	173
«Rožupe»	110	33
«Zelta vārpa»	105	114
Aglonas p. s.	105	127
«Silukalns»	102	51
«Vanagi»	96	155
«Dubna»	90	180
Rudzātu p. s.	73	58
Rušonas p. s.	47	3
VIDEJI RAJONĀ	121,5	89,6

Jaunsaimnieki saņem zemi

● Mikrointervija ar agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» valdes priekšsēdētāja vietnieku I. JERŠOVU. ●

— Rajonā arvien plašāk izveršas jaunsaimnieku kustība. Cik patlaban jau ir zemnieku saimniecību?

— Ir jau 133 zemnieku saimniecības. Rajona izpildkomitejas pēdējā sēdē apmierināti 12 lauku cilvēku iesniegumi par zemes. Apstiprināšanu gaida 30 iesniegumi, ap 30 iesniegumu

vēl tiek noformēti. Tātad — kopējais zemnieku saimniecību skaits līdz šī mēneša beigām rajonā var tuvoties 200.

— Kas pēdējā laikā saņēmuši zemi?

— Te var minēt rudzētiešus Pēteri Klaužu, Jāni Krišanu, An-tonu Bulmeistaru, Jāni Zepu, aizkalniešus Aivaru Pinku, Tamāru Ivdrī, tēvu un dēlu Bronislavu un Arvidu Velgulus, kas zemi pieprasījuši agrofīrmā «Sarkana Oktobris», un citus.

— Kāda jaunsaimniekiem paredzēta palīdzība?

— Sogad zemnieku saimniecībām iedalīti 2 traktori «DT-75», 3 «MTZ-80», 15 «T-40» un 18 «T-25», 5 smagās automašīnas. Viņi saņem degvielu, minerālmēslus, būvmateriālus (tieša, nepietiekoši), bija iedalīti kokmateriāli. Tie jaunsaimnieki, kas zemi saņēmuši pēdējā laikā, iespēju robežās tiek nodrošināti ar sēkļu.

Ar I. Jeršovu sarunājās J. GURGONS

Jaunas vēlēšanas

Sakarā ar to, ka rajona Tautas deputātu padome neatzina Aizkalnes, Riebiņu un Opūgu vēlēšanu apgabalu ievēlētu deputātu pilnvaras, ar rajona padomes prezidija šī gada 11. marta lēmumu noteiktas jaunas vēlēšanas 37. Aizkalnes, 45. Rie-

binu un 46. Opūgu vēlēšanu ap-gabalā 1990. gada 20. maijā.

Saskaņā ar Latvijas PSR likumu par vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanām ar šī gada 20. martu sākās deputātu kandidātu izvirzīšana, ko var veikt līdz 20. aprīlim. Deputātu

kandidātu registrācija izdarāma līdz 25. aprīlim.

Izveidotas jaunas tiecirkņu vēlēšanu komisijas.

Jautājumus par vēlēšanām var griezties pie rajona vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja Preilos A. Paulāna ielā 3a, 3. stāvā vai pa telefonu 23923.

V. VAGALIS.

rajona vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs

Kā veicas, mežsaimnieki?

Daugavpils mežrūpniecības saimniecības Preiļu mežniecības aprūpē ir 11 831 hektārs mežu: lapu, skuju koku, vairāk vai mazāk sakopti, jaunaudzes. Savukārt mežniecība ir sadalīta 12 iecirkņos ar attiecīgām mežu platībām. Tiesa, neliela reorganizācija sagaidāma arī šajā sfērā. Jau šogad plānots izveidot patstāvīgu Aglonas mežniecību. Tajā apvienosies četri iecirkņi. Aglonas meži praktiski netiek un netiks izmantoti rūpnieciskajai ražošanai, bet gan saglabāties kā rezervāts. Tajos paredzami tikai kopšanas darbi.

Zieme nebija labvēlīga meža darbiem. Preiļu mežniecības priekšnieks Jānis Krasnais atzīst, ka mūsu rajonā mežos ir samērā mitras augsnes. Tehnika šajā bezsala ziemā nevarēja pārvietoties, tāpēc arī nav izpildīti koksnēs sagatavošanas plāni.

Taču visu republikas meža darbinieku, arī mūsējo, noskaņojums ir mozs. Pēc ilgāka pārtraukuma bija bagāta egļu čiekuru raža. Šādas ražas atkārtotās labi ja pēc gadiem astoņiem. Arī mūsu mežniecības kolektīvs aktīvi iesaistījās čiekuru lasīšanā. Pavisam ievākti 30 hektolītri egļu sēklas. Šīs sēklas tuvākajos gados izmantos meža audzēšanas papildināšanai rajonā. Tās ir arī iespējams eksporta materiāls. Zviedrijas mežsaimnieki vēloties iepirkt tikai Latgales ievāktās egļu sēklas. Likās, ka sēklas vēl varēs vākt, bet pāragrais siltais pavasaris čiekurus jau nogatavinājis tā, ka sēklas birst ārā.

Runājot par iespējamo meža produkcijas eksportēšanu, jāpiebilst, ka Daugavpils mežrūpniecības saimniecība (protams, arī Preiļu mežniecība) līdz šim eksportam gatavoja papīrmaiku. Piemēram, pērn mūsu rajons ik mēnesi sagatavoja ap 30 m³ šādas maikas. Par to mūsu mežsaimnieki saņēma importa tehniku. Vai eksportproduktu mēs varētu pārliecināt? Izrādās, nē. Šogad Maskava nedod atļauju tirdzniecībai ar ārzemju firmām. Lūk, tāda ir republikas saimnieciskā patstāvība. Arī Preiļu rajona mežniecība šādu centra diktātu uzņem ar neizpratni.

Lasītājiem būs interesanti uz zināt arī to, cik lietkoksnēs, ko sagatavo rajonā, paliek uz vietas, cik nosūtām uz Daugavpili. Aptuveni 70 procenti no sagatavotās lietkoksnēs (zāģbalki) paliek rajonā. Kokmateriālus saņem starpsaimniecību celtniecības organizācija, remontu un celtniecības iecirknis, rajona sadzīves pakalpojumu kombināts. Skolas, organizācijas — malku.

Visi meža darbi ir mehānizēti. Strādā 9 meistari un arī mežstrādnieki. Protams, vairāk vajadzētu darīt mežu kopšanā. Dzemē cilvēki ir izpeuši. Varētu sagatavot lētā malku no koksnēs, kas iegūta, tīrot mežus. Šādu vēlēšanos iedzīvotāji neizrāda. Saviem spēkiem vien meža darbinieki to praktiski nevar izdarīt. Vismaz pagaidām.

Vairākkārt dzirdēts, ka mūsu rajonā nepietiekoši kvalitatīvi rit atjaunošanas darbi. Laikam jāpiekrīt J. Krasnajam, ka visvairāk grēko kolhozi. Valsts teritorijās mežu stādīšana, kopšana tomēr ir plānvēdīga un kvalitatīvāka. Paldies dievam, ka arī ugunsgrēki mežos pēdējos gados nav bijuši. Taču tas neļauj ieslīgt labsajūtā, jo ugunsbīstamības sezona jau sākusies.

Jaunaudžu kopšanai ir vajadzīga tehnika, un visus darbus var paveikt mehānizēti. Ar rokām tiek koptas nelielas platības. Vēlēšanos strādāt mežu stādīšanā, kopšanā dažreiz izsaka skolu kolektīvi, un tas ir apsvērtami.

Mežus stādīs arī šopavasār — 30 — 35 hektāros. Jo tieši tik lielas platības gadā izgriež. Izniekušo kultūru vietā stādīs jaunas. Ik gadus Preiļu mežniecība saviem, mazdruscīn — arī talcnieku spēkiem apkopj 120 hektārus lielas platības. Šopavasār sagatavos ap 40 hektāriem augsnes, kur turpmāk stādīs kokus. Stādus mēs saņemam no Silenes audzētavas. Šogad preiļieši saņēms priēdīšu stādus «Brika», kurus audzē Kalsnavā.

Skuju koku nav daudz. Mežsaimnieki jau ar «bažām domā par to, kur to koksnī ņems 1995. gadā, jo pēdējā laikā skuju koku platības krievi vien samazinājas. Iemesls — mūsu rajona prievajam jaunsaimnieku pulkam radīta iespēja no valsts mežiem saņemt katram 100 kubikmetru koksnēs. Protams, šāda prioritāte bija vajadzīga. Bet jāpiekrīt arī mežkopjiem, ka koksnē jālieto taupīgi, nevis tā, ka viens otrs lietkoksnī sācis jau mainīt nežin pret ko.

Mežsaimnieka profesija vienmēr bijusi ciena. Nekas nav mainījies arī tagad. Vienīgi šie viri vairs nemitnās attālās kotedžās, bet vairums no viņiem dzīvo labiekārtotos dzīvokļos. Tikai vientuļās mežsargu mājas skaltu mežu ielokos liecina, ka dabā un dzīvē nekas nestāv uz vietas.

Rajona mežos neregulēts pieļaujams alņu skaits, tāpēc turpmāk medības notiks saprāta un pieļaujamās robežās. Tiesa, ar mežacūkām tā lieta esot rītādāka. Savairojies daudz. Tās nodara lielus postījumus kukurūzas, kartupeļu un citiem laukiem, tāpēc jāatšauļ vairāk. Šogad rajonā nav nošauts neviens vilks, jo bezsniega ziemā tie esot varen maniņi. Redzēti Silukalna ankaime, arī Ašenieku masīva. Vēl viena patīkama zina, — pēdējā laikā biežāk varot ieraudzīt zaķus.

Mežs — tas ir brīnišķīgi! Bet šodienas meža darbiniekiem, tāpat kā citās sfērās strādājošajiem, ir pulka problēmu. Mūsu rajona mežsaimnieki uzskata, ka daļu no tām, un sākotnēji — vienu no galvenajām — atgūt profesijas prestižu, noteikti nāhdzēs Mežsaimnieku biedrība.

A. ILJINA

8. aprīlī — vēlēšanas

Līvānu kultūras namā notika Latvijas Republikas pilsoņu sapulce. Apmeklējums varēja būt kuplāks. Pilsoņu kandidātu vispār nebija, līdz ar to netika izvirzīti Pilsoņu kongresa delegāti no kandidātu vidus.

Saskaņā ar nolikumu sapulce bija tiesīga ievēlēt pilsoņu komiteju 18 cilvēku sastāvā un izvirzīt kandidātus Pilsoņu kongresa vēlēšanām. Pilsoņu komitejā tika ievēlēti: K. Amatnieks, J. Kovaļevskis, V. Gors, L. Stūriška, I. Garjāne, V. Anspaks, J. Reinerts, H. Pizele, P. Bulmeistere, A. Seifers, A. Krasinskis, S. Onckule, A. Purīņš, A. Garjānis, V. Jančevska,

J. Biezais, I. Vibāns, V. Rušņš.

Sadalot Preiļu rajonu Līvānu un Preiļu vēlēšanu apgabalos, Līvāni ir divmandātu apgabals. Uz šīm divām vietām, kas Līvāniem pienāksies Pilsoņu kongresā, tika izvirzīti: J. Kovaļevskis, J. Eiduks, V. Anspaks, J. Biezais, I. Garjāne, A. Pirtnieks, I. Vibāns. Savas kandidatūras atsauca abi medicīnas darbinieki — A. Pirtnieks un V. Anspaks. Līdz ar to vēlēšanu biļetenā būs 5 kandidāti.

Vēlēšanu iecirknis atradīsies Līvānu izpildkomitejas telpās 1. stāvā. Vēlēšanas noritēs no 8. līdz 23. aprīlim

laikā no plkst. 9.00 līdz 19.00. Izbraukumi notiks 14. un 15. aprīlī uz Rožupi — no plkst. 9.00 līdz 17.00.

Jersikā darbosies atsevišķa vēlēšanu komisija, kura aicina savus vēletājus uz iecirkni 8. aprīlī no plkst. 9.00 līdz 19.00. Jersikas iecirknis darbosies visu vēlēšanu laiku, bet pārējās dienas komisija plāno galvenokārt vēletāju apmeklējumiem mājās.

Visos vēlēšanu punktos varēs reģistrēties Latvijas Republikas pilsoņi, kuri to vēl nav izdarījuši.

L. STŪRISKA,

Līvānu pilsoņu komitejas locekle

Jānis Kovaļevskis — dzimis 1957. g. Izglītība — vidējā, atslēdznieks. Dzīvo un strādā Līvānos. [LTF, LAP, LNNK].

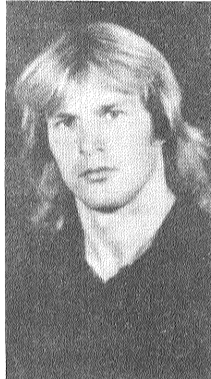
Inese Garjāne — dzimusi 1947. g. Izglītība — augstākā, juriste. Dzīvo un strādā Līvānos. [LTF, LAP, LNNK].

Jānis Eiduks — dzimis 1952. g. Izglītība — nepabeigta vidējā, lauksaimnieks. Dzīvo un strādā Jersikā. [LTF, LAP, LNNK].

Ingus Vibāns — dzimis 1952. g. Izglītība — vidējā speciālā, šoferis. Dzīvo Līvānos. [LTF, LAP, LNNK].

Juris Biezais — dzimis 1956. g. Izglītība — vidējā mašīnstrādnieks. Dzīvo un strādā Līvānos. [LTF, LAP, LNNK].

Visi delegātu kandidāti iestājas par Latvijas Republikas atjaunošanu demokrātiskā ceļā, par okupācijas karaspēka izvākšanu un nacionālā karaspēka daļu izveidošanu, par to, ka katrs pilsonis rūpējas par savas valsts labklājību, bet valsts rūpējas par saviem pilsoņiem.

Valsts fonda dārgumi

1920. gada 3. februārī V. I. Leņins parakstīja Krievijas Tautas komisāru padomes lēmumu par Krievijas Padomju Federatīvās Sociālistiskās Republikas Valsts dārgumu glabātuves izveidošanu Maskavā.

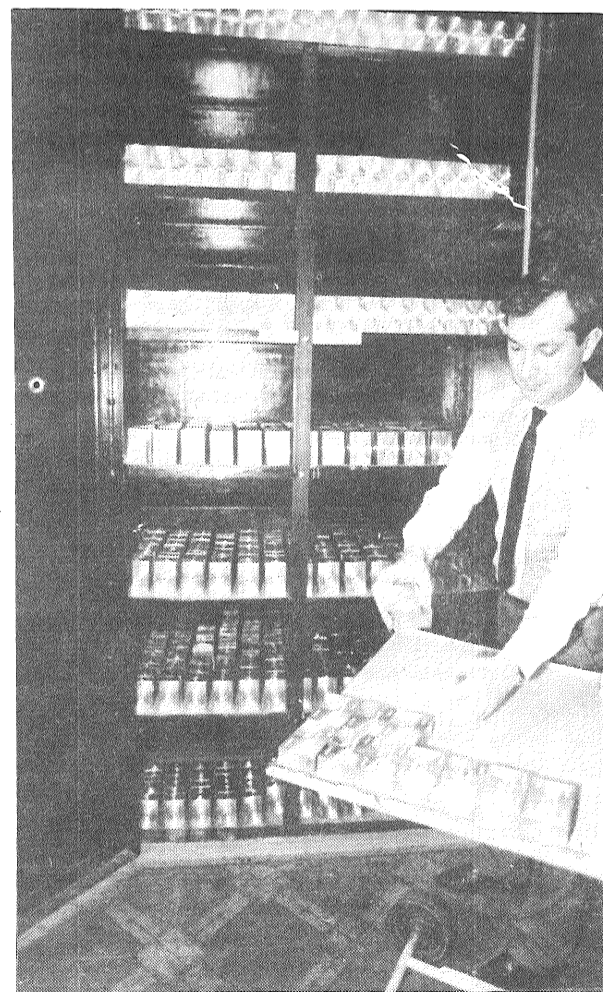
Tai tika uzticēta visu KPFSR dārgumu: zelta, platīna, sudraba stieņu un darinājumu, brillantu, krāsaino dārgakmeņu un pērļu uzglabāšana un uzskaitē. 1922. gadā tika izveidots «Krievijas dimantu fonds» (no 1924. gada — «PSRS dimantu fonds»), kurā tika ieskaitītas kroņa dārglietas, cara regālijas un brillantu istabas dārglietas, kam ir milzīga vēsturiska, zinātniska, mākslinieciska un materiāla vērtība.

Septiņdesmit gadu laikā Valsts dārgumu glabātuve ir notikušas lielas izmaiņas. Valsts dārgumu glabātuves aizsardzības funkcijas manāmi paplašinājušās. Dārgmetāli tiek saņemti un izsniegti tautas saimniecības vajadzībām un eksportam.

Valsts dārgumu glabātuve ir organizēta unikāla, pasaulē lielākā ražošana, kur apstrādā zemas

kvalitātes dimantus. Tas ļauj vairākkārtīgi palielināt tehnikā pielietojamo dimantu resursus, nodrošināt tautas saimniecības pieprasījumu pēc tiem un pilnībā atteikties no importa. Dimantu izkrošanai pielieto mūsdienīgu tehnoloģisku iekārtu, kas atbilst pasaules līmenim.

ATTĒLOS: glabātuves priekšnieks V. Zaharekins izsniedz palādija lējumus; Faberže izstrādājumi. TASS fotohronika

«Ir pirmie pēckara gadi. Padomju valstī risinās kolektīvizācija. Latvija nevar lepoties ar kolhozu un to biedru skaitu. Laikam tāpēc parādās 1949. gada janvāra PSRS Ministru Padomes lēmums par padomju varai kaitīgo pilsoņu izsūtīšanu.

Tālāk viss sagriežas kā vāveres riteni. Februāri sākas darbs Latvijas arhīvā. No arhīva fondiem nēma 1939. gada Valsts statistikas pārvaldes lauksaimniecības skaitīšanas dokumentus. Jau februāri šis darbs pabeigts.

Marta sākumā Valsts drošības ministrijas darbinieki izdrija slēdzenu par konkrētu ģimeņu izsūtīšanu. Lēmumus ar parakstu atstiprināja toreizējais Valsts drošības ministrs A. Noviks.

Tā Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja direktore T. Bekeša 25. martā sāka atceres brīdī, uzrunāja rajona kultūras namā šanākušos Preiļu puses laudis un jo īpaši — cilvēkus, kas toreiz — 1949. gada Māras dienas rītā — tika padarīti nelaimīgi uz visu mūžu.

Padomju valstī diemžēl nav vēstures avotu, kur varētu uzzināt patiesību par 1949. gadu. Bet ir dzīvi cilvēki, kas to atceras. L. Mūrnieks, A. Briveris, T. Bivkšāne, V. Znotiņa, T. Lakovska atcerējās un stāstīja, kā sākās viņu ceļš uz Krieviju tepat — Aglonas Līvānu stacijās... Kā vietējie, bieži vien — pašu ciema laudis, lika viņiem atstāt dzimtas mājas... Kā aizrestos vagonos nelaimīgi bez pārtikas un ūdens bija spiesti pavadīt dienas un naktis tūkstošiem kilometru garajā ceļā... Kā latviešus — «sociāli bīstamos», «kulakus» un viņu ģimenes locekļus sagādāja Sibīrijā... Kāds bija mājupceļš un atkalredzēšanas ar dzimteni.

Pārdzīvojumi! Balles. Pazeļmojumi. Brīžiem — pārcilvēcis darbs. Izmisums. Neziņa. Jā, arī atziņa: «Es divu nedēļu laikā iemācījos krieviski runāt, jo vajadzēja izdzīvot.»

Taču Sibīrijā cilvēki ne vien mira, bet arī dzīva. Sapazinās un veidoja ģimenes. Apstrādāja zemi, audzēja maizi. Un reizēm — dziedāja. Pavisam klusitipām — «Dievs, svētī Latviju!», drusku skaļāk — savas Sibīrijā sacerētās un no mājām līdzatvestās dziesmas. Tāpat svētīja Lieldienas, Ziemassvētkus un Jāņu dienu. Daudz, daudz trūcīgāk kā savulaik mājās, bet — no sirds, jo bija taču latvieši — ieb kā teica viena no sievietēm: «Tā

13. — 15. martā tika nodrukāti izsūtāmo saraksti. Sarakstus parakstīja apriņķu izpil. komiteju priekšsēdētāji. Ziņas uz vietām ievāca Valsts drošības ministrijas attiecīgo apriņķu darbinieki. 17. martā tapa LPSR Ministru Padomes lēmums par budžu izsūtīšanu.

21., 22., 23. martā tajās stacijās, no kurām bija paredzēts izsūtīt, ieradās papildspēki no visas Savienības. 24. martā pienāca ešeloni.

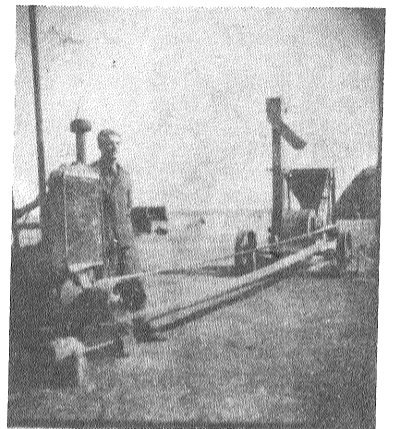
Visu kārtoja PSRS Valsts drošības ministrija. Akcija vienlaikus notika arī Lietuvā un Igaunijā. Arī izsūtīšanas laiku noteica PSRS...»

ATTEĻOS:
Bivkšānu ģimenes locekļi pie fēve un brāja kapiem Omskas apgabala Tēvrižas rajonā, 1975. g.; brāji Mūrnieki Omskas apgabala kolhozā «Medvežka» (no kreisās): Vol-demārs, Bronislavs, Jāzeps, Ludvigs;

Ludvigs Mūrnieks telc: «Es biju veikls un apķērīgs, man drīz uzticēja tehniku... Ludvigs Mūrnieks pie graudu kaltētāja Omskas apgabala kolhozā «Medvežka».

J. SILICKA fotoreprodukcijas
(Foto no Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja fondiem)

Tās pašas varas vārda, kas pirms 41 gada piedalījās savu tautiešu represēšanā, runāja rajona Tautas deputātu padomes deputāts A. Jermolajevs. Viņa vārdos — solījums darīt visu, lai nekās līdzīgs nekad latviešu tautai vairs nav jāpiedzīvo, lai varas viriem pirmajā vietā būtu ne ideja, ne plāns, bet — cilvēks.

Tauta ir stipra tik, cik viņas atmiņa un griba. 25. marts ir mūsu sāpju diena, ko nevar ne aizmirst, ne piedot. Bolševisma briesmu darbi mums sār līdz

pat šim laikam. Un mēs sakām: «Mēs neaizmirsīsim...». Bet brīvības cīņā, tepat nomocīto un nošauto tautiešu atdusas vietas (arī — aizmirstas un neapzinātas) gaida mūsu ziedus. Aglonas dzelzceļa stacija gaida mūsu roku uzstādītu piemiņas zīmi. Bet cilvēki? No mūsu apriņķa teritorijas okupācijas laikā varmācīgi izrautie, bet mājup atgriezies cilvēki? Vai viņi bieži vien negalda mūs, mūsu palīdzību? Jo sakām taču, ka: «Mēs neaizmirsīsim...».

S. JOKSTE

Mēs neaizmirsīsim...

jau nebija, ka mēs visu laiku raudājām... Bijām taču latvieši». Latvieši, no kuriem — kā «cilvēkēdājiem» iebiedēti — sākumā slēpās vietējie iedzīvotāji un kurus pēcāk tencināja. Jo līdz ar viņiem — izsūtītajiem kaitniekiem — sādžās esot parādījusies maize, kolhozos — apziņīgums, uzcītība un bieži vien — darba prasme.

Katram «sibīrietim» savs dzīves, savs liktenstāsts, un ikviena viņu stāstījums būtu uz papīra jāuzraksta. Lai mēs, toreiz mājās palikušie, vēlāk un šodien dzimušie, aptvertu šķietami neaptveramo — humānisma un vienlīdzības valstī cilvēces laimības vārdā tik nepielūdzami un neželīgi realizēto cilvēkniešanas politiku.

16. marta pēcpusdiena pirmo reizi Līvānos tika atzīmēta latviešu legionāru piemiņas diena. To organizēja LNNK Līvānu nodaļa.

Sai dienā nopostītā Līvānu atbrīvošanas pieminekļa vietā tika atklāts pagaidu piemiņas akmens 1919. gadā kritušajiem cīnītājiem par

25. marts — latviešu tautas sēru diena. 1949. gadā tieši Māras dienā liktenis ar tautu ļauni izrikojās. Šis dienas atmiņā slēpjas to daudzo tūkstošu mūsu tautiešu sāpes, kuri aizrestos vagonos mēroja tālo Golgātas ceļu prom no Dzimtenes. Šis dienas atmiņā to represēto tūkstošu vārdi, kuri uz

Līvāniem. Tagad būs, kur ziedus nolikt.

Pilna ar tragiskiem notikumiem ir bijusi Latvijas vēsture. Latviešu tautas dēli kā pirmajā, tā otrajā pasaules karā ir cīnījušies gan vācu, gan krievu armijās. Cīnījušies par savu zemi, par savu tautu.

Atzīmējot legionāru piemi-

mužīgiem laikiem palikuši Sibīrijā, miruši, nomocīti. Šis dienas atmiņā — represēto milestība pret savu zemi kā vislielākais grēks.

Svētdien, 25. martā, no rīta līvānieši un apkārtnes iedzīvotāji pulcējās luterāņu baznīcā, kur notika aizlūgums par represētajiem, kuri palikuši tur, tālā svešā malā

nas dienu, sapulcējušies sirmgalvji, klausoties runātāju vārdos, atcerējās latviešu legionāru gaitas. Starp atnākušajiem bija arī daudz vietējo — kādreizējo legionāru, kuri vai nu sakropļoti vai izcietuši sodu Sibīrijas lēģeros. Par ko? Par to, ka aizstāvēja savu tautu, savu Tēvzemi?

un nav starp mums.

Pēc tam gan represētie, gan pārējie līvānieši, atcerēdamies, cienīdami pagātni, pulcējās dzelzceļa malā pie pagājušajā rudenī uzstādītā pieminekļa, jo nu ir, kur nolikt ziedus, aizdedzināt svecītes.

No runātāju mutēm nāca smagi vārdi. Ikvienam ir

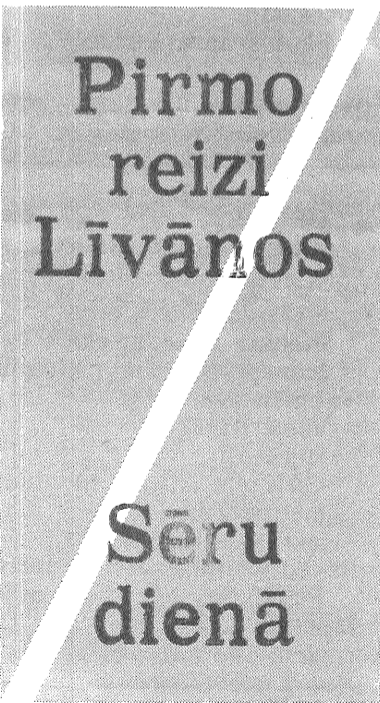
Mēs nedrīkstam aizmirst to tragisko, kas vēstures gaitā mūsu Tēvzemē noticis. No Līvāniem vien otrajā pasaules karā ir krituši ap 30 legionāru.

Sodien, kad mēs esam sākuši ceļu uz Latvijas patstāvību, atzīmējot legionāru piemiņas dienu, sakām patiesi izprast tālāka vēsturi.

jāzina patiesība par baigajiem gadiem, par latviešu tautas ciešanām pagātnē šodien, kad domājam par nākotni.

Pie debesīm saule. Un ik stariņš kā mīļa roka noslauka pār vaigu ritošo asaru, ik ziedlapiņu, ik svecītes liesmiņu.

L. VIKSNA (Līvānos)

Tālo Austrumu republika: pagaidām — nē, bet rīt — iespējams...

Ši gada februāri 38 Tālajos Austrumos ievēlētā PSRS tautas deputāti Habarovskā organizēja sanāksmi, kurā tika apspriests jautājums par reģiona interešu kolektīvo aizstāvēšanu PSRS Augstākajā Padomē. Deputātiem bija lemt tiesības, bet pavisam sanāksmē piedalījās apmēram septiņdesmit cilvēki — ekonomisti, juristi un citi eksperti.

Kāpēc nepieciešama tāda Tālo Austrumu iedzīvotāju kolektīva aizstāvība? Lietas būtība noskaidrojās, ja iepazīstamies ar tabulu, kurā atspoguļots dažādos mūsu valsts reģionos dzīvojošo

cilvēku labklājības līmenis. Tālo Austrumu un Sibīrijas reģions nodrošinājumā ar dzīvokļiem pārtiku un perspektīvām darba vietām leņem vienu no pēdējām vietām...

Pēc Vadimira Judina — geologa, viena no aktīvākajiem deputātiem — domām saimnieciskās progresīvu metožu un reāla saimnieciskā aprēķina ieviešanu šīn reģionā bremzē masveida bezdarba draudi, jo — «saimniecīkot rentablāk, tas nozīmē — ar mazāku cilvēku skaitu, bet izbrīvotajiem cilvēkiem nav kur iet».

Tāpēc deputāti nolēma apspriest variantus, kā izkļūt no radušās situācijas. Domas dalījās, izskanēja ļoti dažādi viedokļi — no «neko nemitēt» līdz «reģiona pilnīgas politiskās neatkarības — Tālo Austrumu republikas — pasludināšanai».

Situācija patlaban ir šāda: izstrādāta Tālo Austrumu attīstības vienota valdības programma, kurai ir kā vajadzētu garantēt iedzīvotāju sociālo aizsargātību. Taču šodien skaidri kļūvušas redzamas programmu un plānu negatīvās sekas, jo šis programmas un plāni veidoti pēc

spēka metodes. Centrs nespēj praktiski atrisināt sociālās programmas, vai arī tās risina ļoti slikti.

— Es uzskatu, — turpina V. Judins, — ka mums nav izvēles: mums pašiem jānosaka sava vieta valsts tautsaimniecībā. Agrāk mūsu vieta to darīja Maskava, bet tagad, acīmredzot, Maskava tas nav pa spēkam. Tāpēc ideja par mūsu ekonomiskā reģiona izveidošanu ir racionāla un produktīva. Mūsu teritorija ir precīzi norobežota, mums ir atjaunojami un neatjaunojami resursi.

Bet tajā pašā laikā, piekrtot atsevišķa saimnieciskā reģiona izveidošanai, V. Judins uzskata, ka nevajadzētu steigties ar ekonomisko norobežošanu, vēl to vairāk — ar politisku separātismu. Viņš saka: «Mēs vēl nezinām,

cik liels ir mūsu spēks un kāds ir mūsu jūms». Viņaprāt — iekams sākt Tālo Austrumu strukturālo organizāciju, nepieciešams izstrādāt reģiona matemātisko modeli, proti — noteikt, ko reģions spēš pārdot, ko nāksies ievest un par kādu cenu. Un tikai tad, ja šī bilance būs par labu Tālajiem Austrumiem, sākt rīkoties.

Taču, — noslēgumā secināja V. Judins, — ja izmainīsies Padomju Savienības federatīvā struktūra, ja autonomās republikas un pat Krievijas Federācijas autonomie apgabali iegūst suverēnu savienoto valstu statusu, tad bez šaubām, jautājums par Tālo Austrumu republikas nodibināšanu kļūs visai aktuāls.

P. ANTONOVŠ.
APN komentētājs

Jaunās grāmatas

M. Apļa grāmata «Latvijas PSR vēsture un kultūras pieminekļi» sniegta uzzīņas par Latvijas PSR vēstures un kultūras pieminekļiem, par Valsts sarakstos iekļautajām kā pasaules izlases pērlēm, tā tikai kādam novadam raksturīgām un dārgām vēstures, mākslas un arhitektūras vērtībām.

Grāmata «Domu Daugava — Sirdsdaugava» veltīta Daugavpils HES celtniecības jautājumiem. Kolektīvās un individuālās vēstules, diskusija presē, ekspertīzes komisijas darbs atspoguļo šīs ekoloģiskās problēmas samilzumu un atrisinājumu.

Sērija «Valsts un tautas» iznākusi A. Vasiļjeva grāmata «Ēģipte un ēģiptieši».

B. Jansonas, F. Jansonas grāmata «Āboliņa spēks un saimniecību vājums» iznākusi sērijā «Zinātne laukiem».

Daudzās republikas saimniecības ziema lopu barības devās nepietiek proteīna. Tradicionāli šo proteīna trūkumu kompensēja āboliņš. Autori parāda, kāpēc mehānizētajā lopbarības ražošanā āboliņš tiek zemu vērtēts, parāda iespēju, kā novērst no āboliņa gatavotās lopbarības zudumus, dod praktiskus padomus šīs kultūras sēklopiņa.

Rakstu krājumā «Tautsaimniecībā derīgo augu biokīmija un bioloģija» aplūkoti LPSR ZA Botāniskā dārza pārtikas augu introdukcijas sektora pēdējo 2 — 3 gadu pētījumu rezultāti. Rakstu tematika galvenokārt saistīta ar kultūru, levīšamo sugu — dzērveņu, zīļu, avenu — kā arī upēņu utt. agrotehniku un bioloģiju.

Sērija «Veselības bibliotēka» iznākusi A. Blūgera grāmata «Aknas noslēpumi un paradoksi», kā arī J. Kancāna grāmata «Skriešana veselībai». Civilizācijas sasniegumi ļauj cilvēkam ērti dzīvot un maz kustēties. Taču mazkustības sekas visās attīstītajās valstīs ir 20. gadsimta nelaime.

Pasaulslavenais alpinists — filozofs Reinholds Meshers savā grāmata «Gājienš vienatnē. Nanga Parbatas» apraksta savu uzkāpšanu Nanga Parbatā. Tas ir sava veida varondarbs, kuru līdz šim nevienam nav spējis atkārtot. Meshers virsoņi iekaro pa ļaunu maršrutu bez skābekļa maskas, bez drošināšanas virves un absolūti vienatnē.

«Kritikas gadagrāmata, 17». Nodaļa «Tauta un laikmets» R. Ezeras, A. Alkes, A. Blinkenas u. c. rakstos skarti nozīmīgākie

1988. gada sabiedriskās dzīves jautājumi. Gadagrāmata ievietoti arī pārskati par 1988. gada prozu, dzeju, dramaturģiju.

Jolantas Mackovas grāmata «Mūžīgie jautājumi» apkopoti raksti par literatūru un folkloru. Alfrēds Džilums — daudzu romānu un stāstu autors. Viņa populārākais darbs — romāns «Saplēsta krūze» (grāmata pirmoreiz izdota 1942. gadā). Tajā stāstīts par strādīgās ganu Nates un vieglprātīgā papuļējušā saimniekdēļa Ērika sarežģītajām attiecībām.

A. Liepas darbs «Ekshumācija» ir dokumentāls romāns, kas izseko kādas visai raksturīgas latviešu ģimenes gaitām gadsimta sākumā. Reizē tas ir pirmās latviešu virsniecības tapšanas, darbības un tragiskās bojāejas tēlojums.

Jāņa Mauliņa jaunā romāna «Apakšzemes straumes» centrā — trīs cilvēku dzīve divdesmit gadu ilgā laikposmā. Viens no viņiem uzbūvē sev māju, otrs kļūst par ražošanas apvienības ģenerāldirektoru, trešais sava netikumiskā dzīvesveida dēļ zaudē veselību. J. Mauliņa stīprāpuse joprojām ir cilvēka sociālās esamības analīze. Seit lasītājs atradīs tās cilvēka dzīves realitātes un likumības, kas no viņiem viņam iespēju tikt pie maizes un jūmta virs galvas, skubina viņu strādāt vai izvairīties no darba, oļšķirt jēgu viņa dzīvei vai ārda to.

J. Lapsas darbs «Kalnu grāmata. Afganistānas etīdes» ir stāstījums par notikumiem Afganistānā 1987. gada oktobrī un 1988. gada septembrī. Autors iziet no komandējuma dienu rāmjiem un stāsta arī par Latvijas agrākajiem sakariem ar Afganistānu, un daudzi no šiem momentiem ir jaunatklājumi. Grāmatas pamatā novērojumi dažādās Afganistānas un Padomju Armijas vienībās. Autors apraksta arī latviešu jaunekļu — karavīru dzīvi un cīņas tālā austrumu zemē.

Gunta Bereja pirmajā grāmata «Mītomānija» ieklaute stāsti sarakstīti no 1985. līdz 1988. gadam. Lielākoties tie ir stāsti — metaforas, bez stingra sižeta, īstenībai atbilstošiem, psiholoģiski izstrādātiem personāžiem. Krājumā dominē spēles un parādības moments.

I. BATARAGA.

Preiļu rajona centrālās bibliotēkas vecākā bibliogrāfe

JELGAVAS RAZOSANAS APVIENĪBAS «LATVIJAS LINI» ARODVIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1990./1991. mācību gadā šādās specialitātēs:

audējas,

vērpējas,

lenču salicējas — priekšdziju vērpējas mašīnu operatores,

tinējas — šķeterētājas mašīnu operatores.

Sajās specialitātēs uzņem jauniešus vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 9 — 12 klašu izglītību. Mācību ilgums — 1 — 3 gadi. Stipendija — 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodvidusskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar mēneša algu 180 — 350 rubļi.

Mācības un darbs 5 dienas nedēļā. Ir kopmitne. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās. Mācības notiek latviešu un krievu valodās

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:

dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase,

izziņa par veselības stāvokli,

izziņa no dzīves vietas,

6 fotokartītes (izmērs — 3x4 cm).

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Jelgavā, Lapskalna ielā 18, telefons 23281.

SAUKAS

LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

riko atvērto durvju dienu šī gada 13. aprīlī plkst. 11.00.

LIVĀNU

EKSPERIMENTĀLAS BIOKĪMISKĀS RŪPNĪCAS

Livānu montāžas iecirknim darbā vajadzīgi šādu profesiju strādnieki:

kīmisko iekārtu montētājs (1. līdz 5. kategorija),

gāzgriezējs (1. līdz 4. kategorija),

elektrometinātāji (1. līdz 6. kategorija).

Gabaldarba atalgojums no 180 līdz 300 rubļiem. Ir piemaksa par ilggadēju darbu, kā arī par gada darba rezultātiem.

Aicinām jauniešus pēc dienesta armijā, kuriem nav profesijas. Notiek apmācības minētajās profesijās.

KINOTEĀTRU REPERTUĀRĀ 7. UN 8. APRILĪ

KINOTEĀTRI «EZERZEMĒ»:

7. aprīlī plkst. 19.00 — «Vecā jūrnika ligzda» — 1. sērija, plkst. 20.30 — «Vecā jūrnika ligzda» — 2., 3. sērija,

8. aprīlī plkst. 18.00 — «Vecā jūrnika ligzda» — 4., 5. sērija, plkst. 21.00 — «Vecā jūrnika ligzda» — 6. sērija.

KINOTEĀTRI «ATPŪTA»:

7. aprīlī plkst. 15.00 — «Vecā jūrnika ligzda» — 1., 2. sērija; plkst. 19.00 — «Vecā jūrnika ligzda» — 3., 4. sērija,

8. aprīlī plkst. 14.00 — «Vecā jūrnika ligzda» — 5., 6. sērija, plkst. 17.00, 19.00 — «Tapers» — 1., 2. sērija.

Rīgas kinostudijas jaunās mākslas filmas «VEGĀ JURNIEKA LIGZDA» pirmizrādes:

kinoteātri «ATPŪTA» — 7. aprīlī plkst. 15.00 filmas 1., 2. sērija,

«ROZUPĒ» — 7. aprīlī plkst. 15.00 filmas 1., 2. sērija,

«STABULNIEKOS» — 7. aprīlī plkst. 18.30 filmas 1. sērija,

kinoteātri «EZERZEME» — 7. aprīlī plkst. 20.30 filmas 2., 3. sērija.

Filmās pirmizrādēs piedalās E. Pāvuls, L. Vikmane, R. Piks.

43. ARODVIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 22133) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1990./1991. mācību gadam

šūšanas iekārtu operatores, adītājas,

vērpējas, puķkopes — dekoratīvās dārzkopības meistarē,

palīgmeistaru vērpšanas un trikotāžas ražošanai (mācību ilgums 3 gadi),

vērpējas,

lenšu iekārtu operatoru (mācību ilgums 1 gads)

specialitātes apgūšanai.

Uzņem jauniešus ar 9 — 12 klašu izglītību. Mācības

notiek latviešu un krievu valodās. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju 50 rubļu apmērā un 50 procentu no ražošanas praksē nopelnītās summas.

Līdztekus izvēlētajai profesijai audzēkņi apgūs mājturības pamatus.

Absolventi strādās Ogres vērpšanas un trikotāžas ražošanas apvienībā. Ir kopmitne.

9. klašu absolventus lūdzam iesniegumus iesniegt līdz šī gada 24. aprīlim.

Iestājesāmiem trīsgadīgās grupās no šī gada 1. jūnija līdz 9. jūnijam.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:

dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase,

izziņa par veselības stāvokli,

izziņa no dzīves vietas,

6 fotokartītes (izmērs — 3x4 cm).

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Jelgavā, Lapskalna ielā 18, telefons 23281.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Leņina ielā 155/1.

Telefoni uzzinām 33664 vai 32660.

trileru — kasieri (ar latviešu mācību valodu, apmācību ilgums 10 mēneši).

Piena un gaļas specialitāšu grupās uzņem deviņgadīgo skolu absolventus, kontrolieru — kasieri grupā — vidusskolu absolventus. Kontrolieru — kasieri grupā uzņem audzēkņus ar Rēzeknes pilsētas vai Rēzeknes rajona pierakstu.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Leņina ielā 155/1.

Telefoni uzzinām 33664 vai 32660.

trileru — kasieri (ar latviešu mācību valodu, apmācību ilgums 10 mēneši).

Piena un gaļas specialitāšu grupās uzņem deviņgadīgo skolu absolventus, kontrolieru — kasieri grupā — vidusskolu absolventus. Kontrolieru — kasieri grupā uzņem audzēkņus ar Rēzeknes pilsētas vai Rēzeknes rajona pierakstu.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Leņina ielā 155/1.

Telefoni uzzinām 33664 vai 32660.

trileru — kasieri (ar latviešu mācību valodu, apmācību ilgums 10 mēneši).

Piena un gaļas specialitāšu grupās uzņem deviņgadīgo skolu absolventus, kontrolieru — kasieri grupā — vidusskolu absolventus. Kontrolieru — kasieri grupā uzņem audzēkņus ar Rēzeknes pilsētas vai Rēzeknes rajona pierakstu.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Leņina ielā 155/1.

Telefoni uzzinām 33664 vai 32660.

Sakopsim pilsētu!

Sogad pavasarī iestāsies agrāk. Agrāk parādās arī mūsu nesakoptās ielas, pagalmus, iestāžu un uzņēmumu, organizāciju teritorijas. Daudz darāmā arī parku sakopšanā un labiekārtošanā.

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padome, izpilddomēta aicina visus Preiļu iedzīvotājus piedalīties talkā jau šo sestdien, Pulksten deviņos no rīta sāksim uzņemt savu iestāžu teritorijas, parku, ielas, namu pagalmus. Daudzus talmākus noteikti uztrauks jautājums, kādā veidā savāktos atkritumus varēs aizvest no teritorijām. Autotransportu ir apsoliņš «Lauktehnika», starpsaimniecību celtniecības organizācija, 24. cēļu remontu un būvniecības pārvalde, SPMK, 21. PMK, apvienība «Ražība» un citi uzņēmumi. Tām iestādēm, kurām būs nepieciešams transports, ir jāgrūžas pie mīnēto organizāciju dispečeriem, lai vienotos par laiku, kad tehnika būs vajadzīga.

Vienlaikus aicinām arī personīgo māju īpašniekus, tāpat tos

prelliešus, kuri dzīvo valsts dzīvokļos, — būsim aktīvāki, pašstrādāsim vienu sestdienu! Lūdzam talkā arī pensionārus, namamātes, mudināsim pilsētas sakopšanai arī bērnus. Pilsētas tīrīšanas darbos aicinām visus iedzīvotājus, bet īpašu atgādinājumu gribu izteikt Viļānu ielā dzīvojošajiem, kuri ielas pretējos pusēs ir pārvērtuši par atkritumu izgāztuvi. Daudz darba arī siera rūpnīcas teritorijā, tirdzniecības iestāžu pagalmos un teritorijās.

Pilsētas padomes kārtējā sesija izstrādāja nolikumu par naudas sodiem. Nevīzīgos un slinkos pilsētniekus, iestādes un uzņēmumus, to vadītājus turpmāk audzināsim ar tiem. Nolikums stāties spēkā maijā. Cienījamie pilsētnieki! Būsim savas pilsētas saimnieki ne tikai vārdos, bet arī darbos!

J. BRICIS,

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpilddomētas priekšsēdētājs

Redaktors P. PIZELIS

● LAIKRAKSTĀ PUBLICĪTĒ MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPŪGULO REDAKCIJAS VIEDOKLI PAR PĒRSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, SKAITĻU UN FAKTU PĀREIZĪBU ATBILD RAKSTU AUTORI.

● MŪSU ADRESE:

228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21758, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodaļa — 21768, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, vēstulju, skolu dzīves un jaunatnes nodaļa — 22203, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «AVĪZE» (Rīga, K. Valdemāra ielā 105). Viena nosacītā iespaidloksne. Ofsetiespiedums. («Новадникс» («Земляк»). Газета Прейльского района на латышском языке.

Mežens 14 099 eksemplāru (latviešu valodā — 10 123 eks., krievu valodā — 3 976 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 388.